

Paralelné varovania – číslo dva

Odhaľovanie prorockej tapisérie: Rozlúštenie posolstiev Zjavenia 14 v milleritskej histórii a dnes

Jeff Pippenger

2023-08-08

Keď sa podobenstvo o desiatich pannách naplnilo v dejinách milleritov, odohralo sa to počas posolstva druhého anjela. Posolstvo druhého anjela predstavuje dve odlišné posolstvá, a to tak z hľadiska časového obdobia, ktoré pokrývajú, ako aj z hľadiska zamýšľaného publika tohto posolstva. Posolstvo druhého anjela bolo adresované protestantským cirkvám, ktoré sa práve vrátili k Rímu a stali sa dcérami Babylonu. Polnočný výkrik bol adresovaný spiacim milleritom. Prvé posolstvo bolo zamerané mimo milleritov, druhé bolo zamerané dovnútra. To sa v našich dňoch naplní do poslednej bodky.

Rozdiel, ktorý treba postrehnúť v opakovaní našich dní, spočíva v tom, že na počiatku adventizmu posolstvo druhého anjela najprv vyšlo mimo milleritov a potom druhá časť posolstva vošla medzi milleritov. Na konci adventizmu, keď sa podobenstvo znovu opakuje, opakuje sa takisto aj posolstvo druhého anjela. Je nám to priamo povedané viac než len niekoľkokrát. Dvojitá povaha tohto posolstva je však na konci obrátená. Prvé posolstvo ide k adventizmu a druhé k tým, ktorí sú mimo adventizmu. Je nám povedané, že dielo a posolstvo, ktoré predstavuje anjel zo Zjavenia osemnásť, je opakovaním posolstva druhého anjela.

„Prorok hovorí: ‚Videl som iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem bola osvietená jeho slávou. A zvolal mocne silným hlasom a povedal: Padol, padol Babylon, to veľké mesto, a stal sa príbytkom démonov‘ (Zjavenie 18:1, 2). Toto je to isté posolstvo, ktoré bolo dané druhým anjelom. Babylon padol, ‚lebo napojil všetky národy vínom hnevu svojho smilstva‘ (Zjavenie 14:8). Čo je to za víno? — Jej falošné učenia. Dala svetu falošnú sobotu namiesto soboty štvrtého prikázania a opakovala lož, ktorú satan najprv povedal Eve v Edene — prirodzenú nesmrteľnosť duše. Mnohé príbuzné bludy rozšírila ďaleko-široko, ‚učiac ako náuky ľudské príkazy‘ (Matúš 15:9).“

„Keď Ježiš začal svoju verejnú službu, očistil chrám od jeho svätokrádežného znesvätenia. Medzi poslednými činmi Jeho služby bolo druhé očistenie chrámu. Tak aj v poslednom diele varovania sveta sú cirkvám adresované dve odlišné výzvy. Posolstvo druhého anjela znie: ‚Padol, padol Babylon, to veľké mesto, lebo vínom hnevu svojho smilstva opojilo všetky národy‘ (Zjavenie 14,8). A v mocnom volaní posolstva tretieho anjela je počuť hlas z neba, ktorý hovorí: ‚Vyjdite z neho, ľud môj, aby ste nemali účasť na jeho hriechoch a aby ste neprijali z jeho rán. Lebo jeho hriechy sa navršili až po nebo a Boh sa rozpomenul na jeho neprávosti‘ (Zjavenie 18,4. 5).“ Selected Messages, kniha 2, 118.

Posolstvo druhého anjela na začiatku adventizmu je tým istým posolstvom ako posolstvo, ktoré predstavuje anjel zo zjavenia osemnásť kapitoly, a v tomto varovaní zaznievajú dva hlasy, ktoré ohlasujú posolstvo. Prvý hlas zaznieva vtedy, keď je zem osvietená jeho slávou, a vo verši štyri Ján

počul iný hlas, ktorý hovoril: „Vyjdite z nej.“

V dejinách mileritského hnutia zaznelo najprv volanie von z Babylonu a posolstvo pre mileritov prišlo až potom. V osemnástej kapitole Zjavenia je to druhý hlas, čiže druhé posolstvo, ktoré oslovuje tých, čo sú mimo adventizmu. Spolu s vyhlásením, že cirkvám sú adresované „dve odlišné volania“, nachádzame aj to, že dve Kristove očistenia chrámu (na začiatku a na konci Jeho služby) sú zároveň ilustráciou začiatku a konca adventizmu.

Začiatok adventizmu znázorňoval očistenie pracovníkov, ktoré napomohlo budovaniu základu, na založenie ktorého bol použitý William Miller. Tento základ bol dokončený pri ukončení posolstva druhého anjela, lebo s príchodom tretieho anjela 22. októbra 1844 sa pravdy, ktoré tvoria základy adventizmu, stali prístupnými na pochopenie tým, ktorí sú ochotní počuť.

Dielo budovania základu sa zavŕšilo na vrchole dejín druhého anjela, keď „cirkvám boli dané dve odlišné výzvy“. Prvá výzva bola mimo mileritského hnutia, druhá bola pre mileritov. No iný začiatok, ktorý sa zhoduje so začiatkom adventizmu, je služba Krista, keď po prvý raz očistil svoj chrám. Prorocké znázornenie oštieňovania chrámu označuje očistenie na začiatku i na konci Jeho služby, čo zas predobrazuje očistenie adventizmu na jeho začiatku i na jeho konci. Kristove dve očistenia chrámu sa zhodujú so začiatkom a koncom adventizmu, no Jeho posolstvo bolo určené len Jeho zmluvnému ľudu, ktorý bol v procese, v ktorom sa navždy rozvádzal s Bohom.

Začiatok adventizmu priniesol posolstvo oznamujúce otvorenie súdu a koniec adventizmu oznamuje ukončenie súdu. Ježiš pri prvom očistení chrámu pokarhal Židov za to, že z Jeho domu urobili pelech lotrov, ale druhé očistenie chrámu bolo „medzi poslednými úkonmi Jeho služby“. Na konci svojej služby už Židom nepovedal, že z domu Jeho Otca urobili pelech lotrov, ale im vtedy povedal, že ich dom „sa im zanecháva spustnutý“.

„Medzitým prichádzali do chrámu, zasväteného uctievaniu Boha, ctitelia zo všetkých národov. Trblietal sa zlatom a drahými kameňmi a bol videním krásy a veľkoleposti. Jehova sa však už v tom paláci pôvabu nenachádzal. Izrael sa ako národ rozviedol s Bohom. Keď Kristus ku koncu svojej pozemskej služby naposledy pohliadol na vnútro chrámu, povedal: ‚Ajhľa, váš dom vám ostáva pustý.‘ Matúš 23:38. Dovtedy nazýval chrám domom svojho Otca; ale keď Boží Syn vyšiel z tých múrov, Božia prítomnosť sa navždy stiahla z chrámu postaveného na Jeho slávu.“ Skutky apoštolov, 145.

Chrámu, ktorý očistil na začiatku, bol iným chrámom než ten, ktorý očistil na konci. Prvý chrám bol domom Jeho Otca, ale druhý chrám bol domom Židov. Pán na začiatku vstúpil do zmluvy s adventizmom a adventisti sa stali kňazmi v Jeho chráme. Na konci adventizmu už nemajú byť viac kňazmi a ich dom bude spustošený.

Druhý anjel predstavuje dve posolstvá. To je jeden z dôvodov, prečo je posolstvo znázornené tak, že Babylon padá dvakrát. Nie je to hlavný dôvod pre dvojnásobne opakované oznámenie pádu Babylona, ale je to jeden z dôvodov. Ako sú to dve posolstvá?

Druhý anjel prišiel ako odpoveď na odmietnutie posolstva prvého anjela. Keď protestantské cirkvi použili mylné predpovedanie, ktoré označilo rok 1843 za záver 2300-ročného prorocstva, na

odmietnutie Millerovho posolstva, Millerovo posolstvo bolo posolstvom prvého anjela. Pri jeho odmietnutí boli protestantské cirkvi, ktoré boli Božou cirkvou na púšti viac než 1260 rokov, zavrhnuté a stali sa dcérou Babylonu. V tom okamihu prišiel druhý anjel so svojim posolstvom.

S rozličnými prvkami tejto histórie, ktorú skúmame, súvisia niektoré veľmi dôležité body. Je tu prinajmenšom jeden bod, ktorý sa musí rozvíjať pomaly, lebo nepochybne prispieva k porozumeniu posolstva Zjavenia Ježiša Krista, ktoré sa v súčasnosti odpečatuje. Z tohto dôvodu uvádzam veľmi dôležitú pasáž o tejto histórii. Poukazujem na dve kapitoly, no medzi týmito dvoma kapitolami je aj tretia dôležitá kapitola. Tú teraz nezahŕňam, aby som obmedzil rozsah nášho skúmania.

Všimnite si, na ktorého anjela je reč pri čítaní, sledujte postupný proces skúšania, povšimnite si v prvom odseku, že prorocké charakteristiky anjela zo Zjavenia osemnástej kapitoly sú zároveň aj charakteristikami prvého anjela. Všimnite si, že ukrižovať jedno z týchto posolstiev znamená ukrižovať Krista, a všimnite si, že všetci traja anjeli sú predstavení ako jednotliví anjeli, no posolstvo Polnočného volania je zástupom anjelov.

„Bolo mi ukázané, aký záujem malo celé nebo o dielo, ktoré prebiehalo na zemi. Ježiš poveril silného a mocného anjela, aby zostúpil a varoval obyvateľov zeme, aby sa pripravili na jeho druhý príchod. Videla som, ako mocný anjel opustil prítomnosť Ježiša v nebi. Pred ním išlo nesmierne jasné a slávne svetlo. Bolo mi povedané, že jeho poslaním je osvietiť zem svojou slávou a varovať človeka pred prichádzajúcim Božím hnevom. Zástupy prijali toto svetlo. Niektorí sa zdali byť veľmi vážni, zatiaľ čo iní boli radostní a uchvátení. Svetlo bolo vyliate na všetkých, no niektorí sa iba dostali pod jeho vplyv a neprijali ho úprimne. Všetci však, ktorí ho prijali, obrátili svoje tváre hore k nebu a oslavovali Boha. Mnohí boli naplnení veľkým hnevom. Kazatelia i ľud sa spojili s ničomnými a urputne odporovali svetlu, ktoré šíril mocný anjel. No všetci, ktorí ho prijali, sa oddelili od sveta a boli navzájom úzko spojení.“

„Satan a jeho anjeli sa horlivo usilovali odvrátiť mysle všetkých, ktorých len mohli, od svetla. Zástup, ktorý ho odmietol, bol ponechaný v temnote. Videla som anjela, ako s najhlbším záujmom bdie nad vyznávajúcim Božím ľudom, aby zaznamenal charakter, ktorý sa v nich rozvíjal, keď im bolo predložené posolstvo nebeského pôvodu. A keď sa veľmi mnohí, ktorí vyznávali lásku k Ježišovi, odvrátili od nebeského posolstva s pohrdaním, posmechom a nenávisťou, anjel so zvitkom v ruke urobil ten potupný záznam. Celé nebo bolo naplnené rozhorčením, pretože Ježiš bol znevážený svojimi vyznávajúcimi nasledovníkmi.

„Videla som sklamanie dôverujúcich. Neuzreli svojho Pána v očakávanom čase. Božím zámerom bolo skryť budúcnosť a priviesť svoj ľud k bodu rozhodnutia. Bez tohto časového bodu by sa dielo, ktoré Boh zamýšľal, nebolo vykonalo. Satan viedol mysle veľmi mnohých ďaleko vpred do budúcnosti. Časové obdobie ohlásené pre Kristovo zjavenie muselo priviesť myseľ k tomu, aby úprimne hľadala prítomnú prípravu. Keď čas minul, tí, čo neprijali úplne svetlo anjela, sa spojili s tými, ktorí pohrdli nebeským posolstvom, a s posmechom sa obrátili proti sklamaným. Videla som anjelov v nebi radiť sa s Ježišom. Všimli si stav tých, ktorí sa hlásili za Kristových nasledovníkov. Uplynutie určitého času ich vyskúšalo a preverilo a veľmi mnohí boli odvážení na váhach a ukázalo sa, že im chýba. Všetci hlasno vyznávali, že sú

kresťania, a predsa takmer v každom ohľade zlyhali v nasledovaní Krista. Satan jasal nad stavom tých, ktorí sa hlásili za Kristových nasledovníkov. Mal ich vo svojom osídle. Väčšinu zvedol, aby opustila úzku cestu, a pokúšali sa vystúpiť do neba inou cestou. Anjeli videli čistých, nepoškvrnených a svätých celkom premiešaných s hriešnikmi na Sione a so svet milujúcimi pokrytcami. Boli bdeli nad pravými milovníkmi Ježiša; porušených však ovplyvňovali svätých.“

„Tým, ktorých srdcia horeli túžbou, vrúcnou žiadosťou uzrieť Ježiša, ich vyznávajúci bratia zakázali hovoriť o jeho príchode. Anjeli pozorovali celý výjav a súcili s ostatkom, ktorý miloval zjavenie Ježiša. Ďalšiemu mocnému anjelovi bolo zverené zostúpiť na zem. Ježiš mu vložil do ruky spis a keď prichádzal na zem, zvolal: Padol Babylon, padol! Potom som videla, ako sa sklamaní opäť rozveselili a pozdvihli oči k nebu, hľadiac vo viere a nádeji na zjavenie svojho Pána. Mnohí sa však zdali zostať v otupenom stave, akoby spali; predsa som však na ich tvárach mohla vidieť stopy hlbokého zármutku. Sklamaní zistili z Biblie, že sú v čase meškania a že musia trpezlivo čakať na splnenie videnia. Tie isté dôkazy, ktoré ich viedli očakávať svojho Pána v roku 1843, ich viedli očakávať ho v roku 1844. Videla som, že väčšina nemala tú silu, ktorá charakterizovala ich vieru v roku 1843. Ich sklamanie ochladilo ich vieru. Keď sa však sklamaní spojili vo volaní druhého anjela, nebeské zástupy na nich hľadeli s najhlbším záujmom a sledovali účinok tohto posolstva. Videli tých, čo niesli meno kresťanov, ako sa s posmechom a opovrhnutím obracali proti tým, ktorí boli sklamaní. Keď z pier posmievača zazneli slová: Ešte ste nevystúpi! anjel ich zapísal. Anjel povedal: Vysmieávajú sa Bohu.“

„Bola som nasmerovaná späť k Eliášovmu vzatiu. Jeho plášť spadol na Elizea a zlé deti (alebo mladí ľudia) ho nasledovali, posmievali sa mu a kričali: Vystúp, ty plešatá hlava! Vystúp, ty plešatá hlava! Posmievali sa Bohu a tam ich zastihol ich trest. Naučili sa to od svojich rodičov. A tí, ktorí sa vysmievali a posmievali myšlienke vzatia svätých, budú navštívení Božími ranami a spoznajú, že nie je maličkosť zahrávať sa s ním.

„Ježiš poveril ďalších anjelov, aby rýchlo leteli oživiť a posilniť ochabujúcu vieru svojho ľudu a pripraviť ho, aby porozumel posolstvu druhého anjela a významnému úkonu, ktorý sa mal čoskoro vykonať v nebi. Videla som, ako títo anjeli prijali od Ježiša veľkú moc a svetlo a rýchlo leteli na zem, aby splnili svoje poverenie pomáhať druhému anjelovi v jeho diele. Keď anjeli volali, zažiarilo nad Božím ľudom veľké svetlo. Hľa, Ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety. Potom som videla, ako tí sklamaní povstali a v súlade s druhým anjelom hlásali: Hľa, Ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety. Svetlo od anjelov prenikalo temnotu všade. Satan a jeho anjeli sa usilovali zabrániť šíreniu tohto svetla a tomu, aby dosiahlo svoj určený účinok. Sporili sa s Božími anjelmi a hovorili im, že Boh ľud oklamal a že so všetkým svojím svetlom a mocou nemôžu dosiahnuť, aby ľud uveril, že Ježiš prichádza. Boží anjeli pokračovali vo svojom diele, hoci sa satan usiloval zahatať cestu a odvrátiť mysle ľudu od svetla. Tí, ktorí ho prijali, vyzerali veľmi šťastní. Upierali zrak k nebu a túžili po zjavení Ježiša. Niektorí boli vo veľkej tiesni, plakali a modlili sa. Zdalo sa, že ich oči sú uprené na nich samých, a neodvažovali sa pozrieť nahor.“

„Vzácné svetlo z neba od nich oddelilo temnotu a ich oči, ktoré boli v zúfalstve upreté na seba samých, sa obrátili nahor, zatiaľ čo na každej tvári sa zračila vďačnosť a svätá radosť. Ježiš i celý anjelský zástup hľadeli so schválením na verných čakajúcich.“

„Tí, ktorí odmietli a stavali sa proti svetlu posolstva prvého anjela, stratili svetlo druhého a nemohli mať úžitok z moci a slávy, ktoré sprevádzali posolstvo: Hľa, ženích prichádza. Ježiš sa od nich odvrátil so zamračenou tvárou. Pohrdli ním a zavrhl ho. Tí, ktorí prijali posolstvo, boli zahalení oblakom slávy. Čakali, bdeli a modlili sa, aby poznali Božiu vôľu. Veľmi sa báli, aby ho neurazili. Videla som satana a jeho anjelov, ako sa usilujú zadržať toto božské svetlo pred Božím ľudom; ale pokiaľ tí, ktorí očakávali, prechovávali toto svetlo a odvracali svoj zrak od zeme k Ježišovi, satan nemal nijakú moc pripraviť ich o toto drahocenné svetlo. Posolstvo dané z neba rozzúrilo satana a jeho anjelov a tí, ktorí sa vyznávali, že milujú Ježiša, ale pohrdali jeho príchodom, sa vysmievali verným dôverujúcim a posmievali sa im. Ale anjel zaznamenal každú urážku, každé pohrdnutie, každé zlé zaobchádzanie, ktoré prijali od svojich údajných bratov. Veľmi mnohí pozdvihli svoj hlas a volali: Hľa, ženích prichádza, a opustili svojich bratov, ktorí nemilovali zjavenie Ježiša a nechceli strpieť, aby sa zaoberali jeho druhým príchodom. Videla som, ako Ježiš odvrátil svoju tvár od tých, ktorí odmietali a pohrdali jeho príchodom, a potom prikázal anjelom, aby vyviedli jeho ľud spomedzi nečistých, aby sa nepoškvrnil. Tí, ktorí poslúchli posolstvá, stáli oddelene, slobodní a zjednotení. Žiarilo na nich sväté a vznešené svetlo. Zriekli sa sveta, odtrhli od neho svoje náklonnosti a obetovali svoje pozemské záujmy. Vzdali sa svojho pozemského pokladu a svoj ustarostený pohľad upierali k nebu v očakávaní, že uzrú svojho milovaného Vysloboditeľa. Na ich tvárach žiarila posvätná, svätá radosť a svedčila o pokoji a radošti, ktoré vládli vo vnútri. Ježiš prikázal svojim anjelom, aby išli a posilnili ich, lebo sa blížila hodina ich skúšky. Videla som, že títo očakávajúci ešte neboli skúšaní tak, ako musia byť. Ešte neboli oslobodení od omylov. A videla som milosrdenstvo a dobrotu Boha v tom, že posielal varovanie obyvateľom zeme a opakované posolstvá, aby ich priviedol až k určitému časovému bodu, aby ich viedol k usilovnému skúmaniu seba samých, aby sa zbavili omylov, ktoré boli odovzdávané od pohanov a pápežencov. Prostredníctvom týchto posolstiev Boh vyvádza svoj ľud na, kde môže preň pôsobiť väčšou mocou a kde môže zachovávať všetky jeho prikázania...“

„Keď sa služba Ježiša v Svätom mieste skončila a On prešiel do Svätyne svätých a postavil sa pred archu obsahujúcu Boží zákon, poslal na zem iného mocného anjela s tretím posolstvom. Vložil anjelovi do ruky zvitok a keď zostupoval na zem v velebe a moci, vyhlásil strašné varovanie, najhrozivejšie napomenutie, aké kedy bolo človeku prinesené. Toto posolstvo bolo určené na to, aby uviedlo Božie deti do pohotovosti a ukázalo im hodinu pokušenia a úzkosti, ktorá bola pred nimi. Anjel povedal: Budú privedení do tesného boja so šelmou a jej obrazom. Ich jedinou nádejou na večný život je zostať neochvejní. Hoci ide o ich život, predsa sa musia pevne držať pravdy. Tretí anjel uzatvára svoje posolstvo týmito slovami: Tu je trpezlivosť svätých; tu sú tí, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu. Keď tieto slová opakoval, ukázal na nebeskú Svätyňu. Myseľ všetkých, ktorí prijímajú toto posolstvo, je obrátená k Svätyni svätých, kde Ježiš stojí pred archou a koná svoju záverečnú prímluvu za všetkých, voči ktorým sa milosť ešte zdržuje, a za tých, ktorí z nevedomosti prestúpili Boží zákon. Toto zmierenie sa koná za spravodlivých mŕtvych rovnako ako za spravodlivých živých. Ježiš vykonáva zmierenie za tých, ktorí zomreli bez toho, aby prijali svetlo o Božích

prikázaniach, a ktorí hrešili z nevedomosti.“

„Keď Ježiš otvoril dvere do Najsvätejšieho, bolo videné svetlo soboty a Boží ľud mal byť skúšaný a preverovaný, ako Boh oddávna skúšal deti Izraela, aby videl, či budú zachovávať jeho zákon. Videla som tretieho anjela, ako ukazuje smerom nahor a sklamaným ukazuje cestu do Najsvätejšieho nebeskej svätyne. Vierou nasledovali Ježiša do Najsvätejšieho. Znovu našli Ježiša a nanovo v nich vytryskla radosť a nádej. Videla som ich, ako sa obzerajú späť a prehodnocujú minulosť, od ohlasovania druhého príchodu Ježiša až cez svoju púť po uplynutie času v roku 1844. Svoje sklamanie vidia vysvetlené a opäť ich oživujú radosť a istota. Tretí anjel osvietil minulosť, prítomnosť i budúcnosť a oni vedia, že ich Boh skutočne viedol svojou tajomnou prozreteľnosťou.“

„Bolo mi ukázané, že ostatok nasledoval Ježiša do Najsvätejšieho miesta, uzrel archu a zľutovnicu a bol uchvátený ich slávou. Ježiš zdvihol veko archy, a hľa! kamenné dosky s desiatimi prikázaniami napísanými na nich. Sledujú živé výroky; no s chvením cítim, keď vidia štvrté prikázanie živé medzi desiatimi svätými predpismi, zatiaľ čo naň žiari jasnejšie svetlo než na ostatných deväť a vôkol neho je veniec slávy. Nenachádzajú tam nič, čo by ich poučovalo, že sobota bola zrušená alebo zmenená na prvý deň týždňa. Znie tak, ako keď ju vyslovili ústa Božie v slávnostnej a hrozivej velebnosti na vrchu, keď blýskali blesky a burácali hromy, a keď bola napísaná jeho vlastným svätým prstom na kamenné dosky. Šesť dní budeš pracovať a konať všetku svoju prácu; ale siedmy deň je sobota Hospodina, tvojho Boha. Žasnú, keď vidia, aká starostlivosť bola venovaná desiatim prikázaniam. Vidia ich uložené tesne pri Jehovovi, zatienené a chránené jeho svätosťou. Vidia, že pošliapavali štvrté prikázanie Desatora a zachovávali deň odovzdaný pohanmi a pápežencami namiesto dňa, ktorý posvätil Jehova. Pokorujú sa pred Bohom a nariekajú nad svojimi minulými prestúpeniami.

„Videla som, ako kadidlo v kadidelnici dymilo, keď Ježiš predkladal ich vyznania a modlitby svojmu Otcovi. A ako vystupovalo, spočinulo na Ježišovi i na zľutovnici jasné svetlo; a tí úprimní modlitebníci, ktorí boli znepokojení, pretože spoznali, že sú prestupníkmi Božieho zákona, boli požehnaní a ich tváre sa rozžiarili nádejou a radosťou. Pridali sa k dielu tretieho anjela, pozdvihli svoje hlasy a hlásali slávnostné varovanie. No spočiatku prijalo toto posolstvo len málo ľudí, predsa však s horlivosťou pokračovali v hlásaní varovania. Potom som videla mnohých, ako prijali posolstvo tretieho anjela a spojili svoje hlasy s tými, ktorí boli varovanie hlásali ako prví, a oslavovali Boha a zvelebovali ho tým, že zachovávali jeho posvätený deň odpočinku.

„Mnohí, ktorí prijali tretie posolstvo, nemali skúsenosť s dvoma predchádzajúcimi posolstvami. Satan to chápal a jeho zlé oko bolo upreté na nich, aby ich zvrhol; no tretí anjel ich ukazoval na Najsvätejšie miesto a tí, ktorí mali skúsenosť s predchádzajúcimi posolstvami, im ukazovali cestu do nebeskej svätyne. Mnohí videli dokonalý reťazec pravdy v anjelských posolstvách a s radosťou ho prijali. Prijali ich v ich poradí a vierou nasledovali Ježiša do nebeskej svätyne. Tieto posolstvá mi boli predstavené ako kotva, ktorá má držať ľud. A keď ich jednotlivci prijímajú a chápu, sú chránení pred mnohými satanovými bludmi.“

„Po veľkom sklamaní v roku 1844 bol Satan a jeho anjeli usilovne zamestnaní kladením osídel, aby otriasli vierou ľudu. Pôsobil na mysle jednotlivcov, ktorí mali v týchto veciach osobnú

skúsenosť. Mali zdanie pokory. Zmenili prvé a druhé posolstvo a ukazovali do budúcnosti na ich naplnenie, kým iní poukazovali ďaleko späť do minulosti a vyhlasovali, že tam sa už naplnili. Títo jednotlivci odvádzali mysle neskúsených a otriasali ich vierou. Niektorí skúmali Bibliu v snahe vybudovať si vlastnú vieru, nezávislú od spoločenstva. Satan nad tým všetkým jasať; lebo vedel, že tých, ktorí sa odtrhnú od kotvy, bude môcť zasiahnuť rozličnými bludmi a zmietat' nimi sem a tam vetrami učenia. Mnohí, ktorí stáli v čele prvého a druhého posolstva, ich zapreli, a rozdelenie i rozptýlenie preniklo celým ľudom. Potom som videla Wm. Millera. Vyzeral zmätene a bol skl'účený žiaľom a súžením pre svoj ľud. Videl zástup, ktorý bol v roku 1844 jednotný a milujúci, ako stráca vzájomnú lásku a stavia sa jeden proti druhému. Videl ich upadať späť do chladného, odpadlickeho stavu. Žiaľ vyčerpával jeho silu. Videla som vedúcich mužov, ako pozorujú Wm. Millera a obávajú sa, aby neprijal posolstvo tretieho anjela a Božie prikázania. A keď sa prikláňal k svetlu z neba, títo muži osnovali nejaký plán, aby odvrátili jeho myseľ. Videla som, ako sa uplatňoval ľudský vplyv, aby jeho myseľ zostala v temnote a aby si medzi nimi zachoval svoj vplyv. Napokon Wm. Miller pozdvihol svoj hlas proti svetlu z neba. Pochybil tým, že neprijal posolstvo, ktoré by bolo jeho sklamanie úplne vysvetlilo a vrhlo svetlo i slávu na minulosť, čo by bolo oživilo jeho vyčerpané sily, rozjasnilo jeho nádej a viedlo ho oslavovať Boha. No priklonil sa k ľudskej múdrosti namiesto k Božskej; a keďže bol zlomený namáhavou prácou v diele svojho Majstra a vekom, neniesol takú zodpovednosť ako tí, ktorí ho zadržovali od pravdy. Zodpovednosť nesú oni a hriech spočíva na nich. Keby Wm. Miller mohol uvidieť svetlo tretieho posolstva, mnohé veci, ktoré sa mu zdali temné a tajomné, by mu boli vysvetlené. Jeho bratia vyznávali voči nemu takú hlbokú lásku a záujem, že sa domnieval, že sa od nich nemôže odtrhnúť. Jeho srdce sa prikláňalo k pravde; no potom sa díval na svojich bratov. Tí sa jej protivili. Mohol sa odtrhnúť od tých, ktorí stáli bok po boku a plece pri pleci s ním pri zvestovaní Kristovho príchodu? Myslel si, že by ho predsa iste nezviedli z cesty.“

„Boh dopustil, aby sa dostal pod moc satana a aby nad ním zavládla smrť. Skryl ho v hrobe, ďaleko od tých, ktorí ho neustále odvádzali od Boha. Mojžiš pochybil práve vtedy, keď sa mal chystať vstúpiť do zasl'úbenej zeme. Tak som aj ja videla, že Wm. Miller pochybil v čase, keď mal čoskoro vstúpiť do nebeského Kanaánu, keď dopustil, aby sa jeho vplyv postavil proti pravde. Iní ho k tomu priviedli. Iní sa za to budú musieť zodpovedať. No anjeli strážia vzácny prach tohto Božieho služobníka a on vyjde pri zvuku poslednej trúby.

„Videla som zástup, ktorý stál dobre strážený a pevný a nedával nijakú podporu tým, ktorí by chceli rozkolísať ustálenú vieru spoločenstva. Boh na nich hľadel so zaľúbením. Boli mi ukázané tri stupne — jeden, dva a tri — posolstvá prvého, druhého a tretieho anjela. Anjel povedal: Beda tomu, kto by z týchto posolstiev pohol čo len kvádom alebo pohnul jediným kolíkom. Právě porozumenie týmto posolstvám má životný význam. Osud duší závisí od spôsobu, akým sú prijaté. Znova som bola vedená späť cez tieto posolstvá a videla som, ako draho ľud Boží zaplatil za svoju skúsenosť. Bola získaná prostredníctvom mnohého utrpenia a ťažkého zápasu. Krok za krokom ich Boh viedol ďalej, až ich postavil na pevnú, neotrasiteľnú plošinu. Potom som videla jednotlivcov, ako pristupovali k plošine, a skôr než na ňu vstúpili, skúmali jej základ. Niektorí s radosťou na ňu ihneď vstúpili. Iní začali nachádzať chyby na položení základu plošiny. Chceli, aby sa urobili zlepšenia, a potom by bola plošina dokonalejšia a ľud oveľa šťastnejší. Niektorí z plošiny zostúpili a skúmali ju, potom na nej

nachádzali chyby a vyhlasovali, že je položená nesprávne. Videla som, že takmer všetci stáli na plošine pevne a napomínali ostatných, ktorí z nej zostúpili, aby prestali so svojimi sťažnosťami, lebo Boh bol staviteľom a oni bojovali proti nemu. Pripomínali úžasné Božie dielo, ktoré ich priviedlo na pevnú plošinu, a v jednote takmer všetci pozdvihli svoje oči k nebu a mocným hlasom oslavovali Boha. To zapôsobilo na niektorých z tých, ktorí sa sťažovali a opustili plošinu, a oni na ňu znova s pokorným výrazom vystúpili.“

„Moja pozornosť bola obrátená späť k zvestovaniu prvého príchodu Krista. Ján bol poslaný v duchu a moci Eliášovej, aby pripravil cestu pre Ježišov príchod. Tí, ktorí odmietli Jánovo svedectvo, nemali úžitok z Ježišovho učenia. Ich odpor proti zvestovaniu jeho prvého príchodu ich postavil do takého postavenia, že nemohli ochotne prijať ani tie najsilnejšie dôkazy o tom, že je Mesiášom. Satan viedol tých, ktorí odmietli Jánovo posolstvo, aby zašli ešte ďalej, odmietli Ježiša a ukrižovali ho. Tým sa postavili tam, kde nemohli prijať požehnanie v deň Letníc, ktoré by ich bolo poučilo o ceste do nebeskej svätyne. Roztrhnutie chrámovej opony ukázalo, že židovské obete a obrady už nebudú viac prijímané. Veľká Obeť bola prinesená a prijatá a Duch Svätý, ktorý zostúpil v deň Letníc, obrátil myseľ učeníkov od pozemskej svätyne k nebeskej, kam Ježiš vstúpil svojou vlastnou krvou a vylial na svojich učeníkov dobrodenia svojho zmierenia. Židia boli ponechaní v úplnom klame a v úplnej tme. Stratili všetko svetlo, ktoré mohli mať o pláne spasenia, a naďalej dôverovali svojim neužitočným obetiam a darom. Nebeská svätyňa zaujala miesto pozemskej, predsa však nemali nijaké poznanie o ceste do nebeskej.“

„Mnohí sa s hrôzou pozerajú na postup, aký Židia zaujali voči Ježišovi, keď Ho zavrhlí a ukrižovali. A keď čítajú dejiny Jeho potupného týrania, myslia si, že milujú Krista a nezapreli by Ho ako Peter ani by Ho neukrižovali ako Židia. Ale Boh, ktorý bol svedkom ich vyznávanej sústrasti voči svojmu Synovi, ich preskúšal a podrobil skúške tú lásku, ktorú vyznávali Ježišovi.“

„Celé nebo sledovalo s najhlbším záujmom prijatie posolstva. Mnohí však, ktorí sa hlásia k láske k Ježišovi a pri čítaní príbehu kríža prelievajú slzy, namiesto toho, aby prijali posolstvo s radosťou, sa rozhorčujú, vysmieávajú sa dobrej správe o Ježišovom príchode a vyhlasujú ju za blud. Nechceli mať spoločenstvo s tými, ktorí milovali jeho zjavenie, ale nenávideli ich a vylučovali ich z cirkví. Tí, ktorí odmietli prvé posolstvo, nemohli mať úžitok z druhého a nemali úžitok ani z polnočného volania, ktoré ich malo pripraviť, aby vierou vošli s Ježišom do Najsvätejšieho miesta nebeskej Svätyne. A tým, že odmietli dve predchádzajúce posolstvá, nevidia nijaké svetlo v posolstve tretieho anjela, ktoré ukazuje cestu do Najsvätejšieho miesta. Videla som, že menovité cirkvi, tak ako Židia ukrižovali Ježiša, ukrižovali tieto posolstvá, a preto nemajú nijakú známosť o pohybe, ktorý sa udial v nebi, ani o ceste do Najsvätejšieho miesta, a nemôžu mať úžitok z Ježišovej prímluvy tam. Ako Židia, ktorí prinášali svoje neužitočné obete, aj ony prinášajú svoje neužitočné modlitby do oddelenia, ktoré Ježiš opustil, a satan, potešený klamom tých, ktorí sa hlásia ku Kristovi, ich upevňuje vo svojom osídle, berie na seba náboženský charakter, priťahuje mysle týchto údajných kresťanov k sebe a pôsobí svojou mocou, svojimi znameniami a lživými zázrakmi. Jedných klame jedným spôsobom a iných iným. Má pripravené rozličné bludy, aby pôsobili na rozličné mysle. Niektorí hľadia s hrôzou na jeden klam, zatiaľ čo iní ochotne prijímajú. Satan niektorých

zvádza špiritizmom. Prichádza aj ako anjel svetla a šíri svoj vplyv po celej krajine. Videla som všade falošné prebudenia. Cirkvi boli povznesené a nazdávali sa, že Boh pre ne podivuhodne pôsobí, zatiaľ čo to bol iný duch. Vyprchá to a zanechá svet i cirkev v horšom stave než predtým.“

„Videla som, že Boh má úprimné deti medzi menovitými adventistami i medzi padlými cirkvami, a služobníci i ľud budú ešte vyvolaní z týchto cirkví skôr, než budú vyliate rany, a s radosťou prijmú pravdu. Satan to vie, a pred hlasným volaním tretieho anjela vyvoláva vzrušenie v týchto náboženských spoločenstvách, aby si tí, ktorí zavrhlí pravdu, mohli myslieť, že Boh je s nimi. Dúfa, že oklame úprimných a privedie ich k domnienke, že Boh ešte stále pôsobí pre cirkvi. Ale svetlo bude žiariť a každý jeden z úprimných opustí padlé cirkvi a zaujme svoje miesto pri ostatku.“ Spiritual Gifts, zväzok 1, 151–172.

Tento úsek obsahuje veľmi mnoho dôležitých právd, no používam ho na to, aby som vyčlenil niektoré charakteristiky posolstiev milleritskej histórie, aby sme porozumeli, ako tieto predobrazujú našu históriu. Všetci traja anjeli zo Zjavenia štrnástej kapitoly majú vo svojich rukách posolstvo. Druhý a tretí anjel sú označení tak, že pri zostupovaní so svojím posolstvom majú so sebou „zvitok“. Každý anjel predstavuje jedno posolstvo a príchod každého posolstva vyvoláva určitý účinok.

V nasledujúcom článku budeme v tejto téme pokračovať.